

Isabella Arendts tale ved Kristendemokraternes landsmøde

Taler

Isabella Arendt
Fungerende formand for
Kristendemokraterne

Dato

12. oktober 2019

Sted

Middelfart

Kære landsmøde TAK Det er en stor ære at få lov at holde årets landsmødetale. Men det var ikke meningen, jeg skulle holde den for jer. Vores landsformand, Stig Grenov, er på orlov, og derfor holder jeg talen i år. Det skal dog ikke forhindre, at Stig får den anerkendelse, han fortjener.

Stig Grenov Landsformand for KD gennem syv år. Man kan måske kalde det de syv magre år. Stig har holdt sammen på partiet i en tid, hvor vi næsten var usynlige hos vælgerne. Stig har skrevet i pressen utrætteligt for at sætte KD på det politiske landkort. Han holdt os andre ved ilden og gav gejst og energi, når man nogle gange havde svært ved at tro på projektet. Han er en leder, vi kan være stolte af.

Ud over de tydelige resultater i form af opstilling til valg, debatter og møder er han et menneske og en leder, der har betydet meget for mig. Han var næstformand i partiet, da jeg meldte mig ind for ti år siden. Han holdt brandtaler og var så fyldt af karisma, at det smittede.

I 2012 blev han formand og gav partiet nyt håb. Han samlede os. Han skærpede os og viste, at KD er værd at kæmpe for. I flere år sad vi i ledelsen sammen, senest som formand og næstformand. Han er en god ven og en mand, hvis hjerte brænder for KD og vores værdier.

Stig, jeg har ingen idé om, hvordan jeg kan takke dig nok for det enorme stykke arbejde, du har gjort for KD. Tak for din tid som formand. Tak for dit fortsatte arbejde i partiet.

VALG 2019 5. juni 2019 valgte 60.944 danskere at sætte kryds hos KD. De viste

os tillid og ønskede sammen med os, at vi fik indflydelse i folketinget og magt til at give børn, udsatte og naturen bedre vilkår. Desværre var det ikke nok. Der manglede under 200 stemmer.

Vi gik frem og mere end fordoblede vores stemmer. Det er en imponerende valgkamp, som I hver og én kan være stolte af. I KD er vi et VI-parti. Vi kæmper sammen, går til valg sammen, går frem sammen og ved næste valg – vinder sammen.

Der skal lyde en stor tak til alle medlemmer af bestyrelser i storkredse, regioner og kommuner. I har sørget for, at plakater blev hængt op, kandidater udrustet og hjulpet, events kom på plads, flyers delt rundt og meget mere.

Der skal lyde en stor tak til alle folketingskandidater og alle frivillige, som kæmpede for en plads til KD i folketinget. I har skrevet læserbreve og fortalt om KD's politik hos venner, kolleger, vælgere, buspassagerer, Facebook-venner og meget mere.

Folkebevægelse i fremgang Vi gik frem ved kommunal- og regionsvalget i 2017. Vi gik frem ved folketingsvalget i 2019. Og vi går frem igen ved kommunal- og regionsvalget i 2021! KD bliver stærkere og stærkere, og det er takket være jer!

Vi er et stolt parti. Med god grund!

Som KD'er har vi virkelig noget at være stolte af. Vi har en kampgejst, som ingen kan tage fra os. Vi har en vision for vores samfund. Vi giver ikke op, før vi er i mål.

13. april 2020 fylder KD 50 år. Det er en god anledning til at se på, hvad der har skabt partiet i sin tid – og hvad der holder det i live og i fremgang i de næste 50 år også.

"I gamle dage var politik for folket. Man følte, at man tog del i begivenhederne. At man mere eller mindre selv var med til at bestemme. Samtidig var der idé i politikken. Idéerne var grundlaget, man besluttede på og handlede efter. [red.] Men efterhånden som udviklingen løber hurtigere, og samfundet bliver mere kompliceret, drukner selv fremsynede politikere i de nære ting og slider sig op i kampen mellem blokke, som tiden er løbet fra." Sådan skrev Jacob Christensen,

formand for Kristeligt Folkepartis landsudvalg, på forsiden af partiets første medlemsblad tilbage i 1970.

Kristeligt Folkeparti blev stiftet som en bevægelse fra folket. I moderne tid er det populært, at partier stiftes af politikere, der i forvejen er valgt til Folketinget. KD's formænd var ikke politikere i forvejen – de var borgere – senest lærere – der drømte om at gøre en forskel.

KD er stiftet som en del af den europæiske kristendemokratiske bevægelse. Det mest kendte ansigt er nok kansler Angela Merkel fra Tyskland. Som bevægelse står vi fast på menneskets uendelige værdi – og kæmper derfor for de svage i samfundet. Vi står fast på menneskets frihed – og kæmper for tolerance, forskellighed og nye idéer. Vi står fast på familien som samfundets byggesten. Vi står fast på kristne værdiers betydning i samfundet.

Kristne værdier handler ikke om dåb eller tro. Det handler om at bygge et samfund på næstekærlighed, frihed og fællesskab. Der er virkelig meget, jeg gerne ville sige noget om. Jeg kan ikke komme ind på det hele i dag – desværre. Derfor har jeg udvalgt nogle få emner blandt alle vores mange gode politiske forslag, som jeg vil sætte særligt fokus på i forhold til den aktuelle politiske debat.

Vores parti er stiftet på de samme værdier, som vi præsenterede for danskerne i juni i år. Meget er sket på næsten 50 år – men vores grundværdier er de samme. Historisk har vi under forskellig ledelse haft forskelligt fokus. Det kan forvirre. Derfor er det godt af og til at huske, hvad vi blev stiftet for.

Balance mellem familie og arbejdeFørst og fremmest – familien. Der findes mange forskellige – og det skal der være plads til."Familien er et bærende element i samfundet. [red.] Familien er den sociale enhed, der er bedst egnet til at møde det moderne menneskes voksende behov for tryghed og menneskelig kontakt, og som er det naturlige grundlag for generationernes samhørighed. Derfor må lovgivningen sigte mod skabelsen af de bedst mulige betingelser for et [red.] sundt familieliv, herunder forældrenes selvfølgelige ret til at opdrage deres børn." Det er et uddrag fra partiets første programskitse. Det holder endnu.

KD er et familieparti og står fast på familiens suverænitet. Det betyder, at det er

familien selv, der skal bestemme, hvordan hverdagen skal se ud hos netop dem. Forældrene skal have ret til at opdrage deres børn og give deres værdier videre til børnene. Det virker indlysende – desværre er der i dag reelt politikere, som mener, at neutral opdragelse eksisterer, og at staten skal have mere at sige i barnets hjem end forældrene selv.

KD står fast på, at familien er den bærende enhed i samfundet. Sådan skal det også være hos for eksempel Skat. Derfor skal husstande beskattes samlet. Det betyder helt konkret, at en familie får flere penge til sig selv. For eksempel: Hr. Jensen er på deltid og tager et stort ansvar for hjem og børn. Fru Jensen arbejder til gengæld meget og har godt gang i karrieren. Mor betaler topskat, far gør ikke. Hos naboen arbejder begge forældre 37 timer. Ingen betaler topskat. Det er ikke fair, at den første familie beskattes hårdere, fordi man har fordelt timerne mellem mor og far forskelligt.

Derfor skal husstanden beskattes fælles, sådan at fru Jensen ikke skal betale topskat, medmindre husstandens gennemsnitlige indkomst rammer niveauet for topskatten. Det vil give mange familier en reel frihed til at designe deres hverdag forskelligt, så det passer til netop deres familie. Det vil sende et stærkt signal om, at lønnet arbejde og hjemmets arbejde er ligestillet i familien. Ikke to familier er ens – derfor skal lovgivningen give plads til forskellige valg.

I 1970 såvel som 2019 kæmper KD for familiens ret til at passe egne børn. At pengene skal følge med barnet hjem til den forælder, som vælger at passe barnet hjemme. Tiderne er dog heldigvis skiftet, og derfor er det i dag en helt naturlig del af vores familiepolitik, at det er både mor og far, som skal kunne vælge at passe barnet hjemme. I 1970 talte man vist mest om mor. Alligevel tog man også dengang hul på en vigtig kamp og slutter afsnittet om familiepolitik med: "Samfundet bør lægge vægt på oprettelsen af halvdagsstillinger for såvel kvinder som mænd (der i øvrigt bør have lige løn for samme arbejde)."

KD kæmper for fleksible arbejdstider for begge køn, så man kan vælge at gå på deltid, når der er brug for det i ens liv. I en tid, hvor stress er blevet en folkesygdom, som over 400.000 danskere kæmper med hver eneste dag. Når børnefamilier har svært ved at finde balance i hverdagen, og hvor alt for mange ældre er ensomme, er KD endnu engang de eneste, som forstår vigtigheden af sund familiepolitik, hvor familien har tid til at være sammen på tværs af generationer.

Hvor unge såvel som ældre kan gå ned eller op i tid, når det passer til deres livssituation. Livet er uforudsigeligt – det skal arbejdslivet kunne indrettes efter. Det kan være små børn eller en syg partner. Det kan være et behov for at leve livet langsommere på deltid eller et behov for at tjene flere penge på fuld tid. Det er familien selv, der skal bestemme, hvor mange timers arbejde, der er godt for dem. Ikke staten. Ikke markedet. Ikke Enhedslisten eller andre statsentusiaster, som vil presse ansatte op på fuldtid.

Ja, der er behov for arbejdskraft. Men mennesker er ikke robotter. Så hvis vi som samfund ikke forstår, at trivsel er vigtigere end timer, så skaber vi aldrig et arbejdsmarked i balance.

Skole og uddannelse En vigtig dansk frihed er det frie skolevalg. Alle forældre skal sikres muligheden for at sende deres børn på en privat skole, hvis de vil have andre værdier, anden pædagogik eller bare gerne vil sætte deres børn på en lokal skole – som kommunen har sparet væk. Det kræver en høj koblingsprocent, og at staten ikke sparer på de frie skoler, som regeringen har lagt op til.

Undervisningsministeren har indledt en regulær krig mod de frie skoler og har ganske enkelt ikke fattet, at det koster noget af det dyrebareste i vores demokrati – nemlig friheden til at vælge selv. Og friheden til at vælge staten fra! Uden støtte bliver frit skolevalg et luksusgode for de rigeste – frem for en ret for alle børn og forældre.

Et forsvar for de frie skoler er IKKE et fravalg af folkeskolen.

KD vil sætte folkeskolen fri og indføre selvstyrende folkeskoler i hele landet. Det betyder i praksis, at vi politikere skal tage stilling til, hvad børnene skal lære, mens skolernes dygtige ansatte, forældre og elevråd skal beslutte, hvordan skoledagen skal se ud.

Det udfordrer og opfordrer skolernes medarbejdere til at finde på nye måder at drive skole på. Det vil betyde, at flere forskellige idéer kan spire frem. Nogle skoler vil bruge karakterer, andre vil ikke. Nogle vil have få timer og flere lærere – andre lange skoledage. Nogle vil have tests – andre ikke. Der findes tusinder af lærere og pædagoger i Danmark, som alle har valgt deres fag med en passion for at uddanne og danne næste generation. Vi skylder at give dem en frihed, der matcher deres faglighed.

Det skaber en mangfoldig folkeskole, hvor vi kan lære af hinanden skolerne imellem. Det betyder, at der vil være frihed til lærere og pædagogers faglighed, og at Danmark igen kan få verdens bedste grundskole – hvor både faglighed, sundhed og trivsel spiller sammen. Den frihed mangler. Christiansborg har blandet sig for meget og for længe. Der er alt for meget kontrol, dokumentation, mistro og afmagt. Det stopper, den dag KD kommer i Folketinget!

Vi skal turde fejle – og lære at rejse os igen. Fejl er en vigtig del af at lære. Vi lærer af vores fejl og gennem vores fejl. Vi lærer at tilgive andres fejl – og ikke mindst at tilgive vores egne. Vi har brug for igen at få børn og unge, som tør tage chancer. Mange har talt om vigtigheden af innovation og kreativitet. Mange gode idéer bygger på en lang række af fejl og forsøg. Dem er der ikke plads til, så længe tests og karakterer fylder så meget i skolerne, som de gør i dag.

Vi skal kende vores rødder som menneske og som folk. Vi kan være stolte af Danmark. Vi kan være stolte af vores kristne kulturarv. Det skal gives videre til næste generation. Hermed mener jeg ikke, at vi som samfund skal hævde os over andre lande. En del af vores danske kultur er netop frisindet og åbenheden. At vi kan være forskellige mennesker med forskellige overbevisninger – og samtidig fungere sammen som ét folk, ét land og én kultur.

Frihed til forskellighed KD står vagt om alle menneskers uendelige værdi. Det betyder også, at der skal være plads til, at vi som danskere er forskellige. Vi spiser forskelligt, klæder os forskelligt, tror forskelligt og lever forskelligt. Det er vigtigt, at vi husker, at forskellighed ikke er lig med rigtigt og forkert. Man kan sagtens være forskellige SAMMEN. At være dansk betyder ikke at være ens. Man bliver ikke mere dansk af at ligne Inger Støjberg. Tværtimod er adskillelse af børn og forældre på udrejsecentre bestemt ikke en praksis, der er værdig for vores stolte Danmark.

For KD er danske værdier – og kristne værdier – lig med åndsfrihed. Friheden til at tænke, tro og tale, som man selv vil. I respekt for hinanden.

Åndsfriheden er truet i Danmark. I en tid, hvor vi ellers påberåber os en stor tolerance, er der mange, som ikke mærker den tolerance i deres hverdag. Der [er] især brug for en større tolerance over for de mange grupper, som mener, tænker og tror noget andet end flertallet. Der går en fin linje mellem politisk korrekthed

og meningstyranni. Lad os holde os på den demokratiske side af linjen.

Danmark er et foreningsland. Det er ikke opstået gennem statslig indblanding eller åbningstaler om tillid. Danmark er et foreningsland, fordi der hver eneste dag er tusinder af danskere, som melder sig frivilligt til at løse en opgave. De melder sig som trænere i sportsklubber, som ledere af politiske kampagner, som arrangører af strikkeklubber, som venner til flygtninge, som mentorer til børn og unge og som besøgsvenner hos de ældre. De skaber et levende civilsamfund.

I civilsamfundet styrkes relationerne. Det er relationerne, der giver livet mening, og netop relationerne, som vi bygger Danmark stærkere på. Det gælder også for dem, som er nye her i landet. Det er frivillige mentorer, venner og hjælpere, som giver dem en indgang til det danske samfund. Job giver adgang til det danske arbejdsmarked og måske det danske sprog – frivillighed og venner giver adgang til danskernes værdier, kultur og hjerter. Integration har intet med madpakker at gøre – men alt med sindelag at gøre. Med et citat fra den gode Stig Grenov vil jeg sige: Det er ikke, hvad der er på hovedet, men i hovedet, der betyder noget. Et stærkt civilsamfund styrker integrationen. KD vil sikre en tolerance, så mange forskellige foreninger kan vokse side om side. Det er en styrke, at man kender både dem fra håndboldklubben og dem fra kirken. Når man kender både dem fra skaterparken og dem fra kokkeskolen. Når man kan både strikke med de ældre og lege med børnene. Der skal være plads til et samfund, hvor både LGBT og kirker kan trives side om side i gensidig respekt. Der skal være plads til både nationalsange og afghanske krydderier. Der skal være plads til os alle og alles frie meninger og tanker. Dét er en dansk værdi – gensidig respekt og åben dialog. Når vi kender hinanden, kan vi også bedre passe på hinanden og vise tillid til hinanden. Dét er civilsamfundets kerne og uvurderlige værdi. Danmark som fællesskab og folk går ned med flaget, når vi udråber forskelligheder til fjendtligheder. Lad os i stedet holde Dannebrog højt, være stolte af vores kristne kultur og hjælpe mange flere med ind i fællesskabernes mangfoldige liv. Et fællesskab, som rummer også de skæve eksistenser og dem, hvor livet bugter sig.

Social og sundhed" Sociale foranstaltninger skal gennemføres på en sådan måde, at det enkelte menneskes selvrespekt bevares." Sådan indledes partiets socialpolitik i 1970. Man havde jo håbet, at vi over 50 år var blevet i stand til at have et socialt sikkerhedsnet, der skaber tryghed i samfundet og samtidig kan bevare værdighed og selvrespekt hos borgerne.

I stedet har vi i dag et system, som møder borgerne såvel som de ansatte med mistillid og kontrol. Et system, hvor staten føler sig hævet over borgernes ønsker. Hvor man som borger oplever sig mistænkeliggjort af staten. De ansatte er fanget i systemet og er tvunget til at efterleve alle de mange love – også når det ikke er til borgernes bedste.

KD vil indføre det faglige skøn. Vi vil indføre tillid og værdighed for borgere og ansatte. Det betyder, at de ansatte selv skal vurdere hver enkelt borgers situation og sikre sig, at de gør, hvad der er bedst for den enkelte. Frem for regneark skal den ansatte have stillet en palet af muligheder til rådighed og vælge dén, der er rigtig for det menneske, som beder om hjælp. Det betyder, at ikke alle får det samme. Til gengæld får alle, hvad de har brug for.

Det betyder, at misbrugere med psykisk sygdom kan få den behandling, de har brug for – selvom de i dag bliver efterladt mellem kommunens og regionens kasser. Der skal sikres en sammenhængende udredning, så misbrug og psykisk sygdom tages hånd om samlet frem for at spænde ben for hinanden.

Psykiatrien skal styrkes, tvangen i psykiatrien skal nedbringes, og så er det i allerhøjeste grad på tide, at vi i 2019 ligestiller somatisk og psykisk sygdom. Det kan simpelthen ikke være rigtigt, at vi stadig befinder os på et stadie, hvor vi ikke kan forholde os til en sygdom, bare fordi den ikke kan ses!

Der er i psykiatrien et stort behov for flere sengepladser og mere personale – også andre personalegrupper end læger og sygeplejersker skal tænkes med ind. For eksempel fysioterapeuter, ergoterapeuter, socialrådgivere og peer-medarbejdere, der selv tidligere har været indlagt i psykiatrien.

Der er et stort behov for at øge forskning og prioritering af alternativer til medicin i psykiatrien. Flere muligheder for samtaleterapi og aktiviteter som musik, kunst og motion – også om aftenen.

KD glæder sig til, at der bliver lavet en langsigtet tiårsplan for psykiatrien på finansloven. Her skal forebyggelsen også tænkes ind – flere nærværende voksne: Forældre, voksne i daginstitutioner og skoler og mulighed for gratis psykologhjælp til børn og unge i hele landet er vigtige i forebyggelsen. Mental sundhed og psykiatri er kommet på dagsordenen, men ord gør det ikke – der skal handling til – både i kommuner, regioner og på Christiansborg.

At livet ikke bliver, som vi havde regnet med, må ikke forhindre, at vi kan være en del af fællesskabet – både i civilsamfundet og på arbejdsmarkedet.

Et erhvervsliv i vækst og balance"Erhvervslivet [red.] må sikres de bedste udviklingsmuligheder." "Samfundet må lægge vægt på opretholdelsen af de mindre erhvervsvirksomheder, idet fornyelsen i erhvervslivet meget ofte kommer herfra." Citatet er fra 1970.

Dengang var KD et parti, der stod stærkt på erhvervspolitik. Det er ikke et fokus, som har fyldt meget de seneste valg – men det bør det. Vi kalder os et familieparti for hele landet. Hvis man skal have familie i hele landet, skal man kunne bo i hele landet, og derfor er det vigtigt, at man også kan arbejde i hele landet.

En sund erhvervspolitik er nødvendig for at sikre den udvikling og vækst, som vi skal leve af som land. En stor offentlig sektor skal finansieres af det private. Derfor er det i alles interesse at have et erhvervsliv i vækst, at sikre lav arbejdsløshed og at kæmpe for et samfund, hvor så mange som muligt kan komme i beskæftigelse – også selvom man ikke passer ind i de standard 37 timer.

For eksempel på Havredal Praktiske Uddannelser, som uddanner unge med særlige behov. Her er der 60 køer, som skal malkes hver morgen klokken fem. Det er ikke en uddannelse, hvor man finder på opgaver, der holder de unge beskæftigede. Det er en uddannelse, som viser de unge tillid og viser dem, at der er brug for dem. Uden dem ingen mælk. De mærker, at der er brug for alle. Det er ikke 37 timer, som afgør, om vi skaber værdi og vækst.

Beskæftigelse er mere end timer og løn. Et arbejde handler om at mærke, at der er andre mennesker, som afhænger af én. Vi har som mennesker brug for at være en del af et fællesskab. I et fællesskab har man brug for hinanden. Vi opdager ofte vores egne evner, når der er andre, som spørger efter dem. For de fleste af os er det gennem et lønnet arbejde – for nogle gennem det frivillige.

Vi har brug for at sikre, at danske virksomheder trives, vokser og bliver flere. KD's fokus ligger især på de familieejede og på de små og mellemstore virksomheder. Vi skal sikre, at det er nemt at overdrage en virksomhed fra mor til søn, fra far til datter. Vi skal sikre, at det er nemt at starte en virksomhed op i

Danmark. Konkret vil KD indføre en toårig iværksætterstøtte, som man kan få i stedet for dagpenge, hvis man vil starte en virksomhed frem for at søge et job. Det vil give nye iværksættere økonomisk sikkerhed i de indledende år, hvor virksomheden ikke giver overskud endnu.

Derudover skal vi sikre, at små virksomheder ikke tynnes af unødigt bureaukrati og statslige krav. Derudover er det vigtigt, at vi ikke i et forsøg på at straffe de få, som snyder, laver så meget kontrol, at vi kvæler de mange, som ikke gør. Det er vigtigt for KD, at al politik laves i samarbejde med dem, som politiken rammer. Erhvervspolitiken er ingen undtagelse. Derfor byder jeg her velkommen til alle virksomheder eller organisationer, som vil samarbejde om at lave en god erhvervs politik i Danmark.

Det kan være små virksomheder, der har gode idéer til effektiviseringer, eller som véd, hvor skoen trykker. Det kan være store organisationer, som vil inspirere og tænke visioner for erhvervslivet sammen med os. Det vigtige er, at de små og mellemstore virksomheder kommer i fokus, at familieejede virksomheder kan overleve i flere generationer, og ikke mindst – at der kan startes og drives virksomhed i hele Danmark.

Et Danmark i balance mellem land og by Vi har brug for et land i balance. I KD kæmper vi for friheden til at bo og leve i hele landet. Derfor skal vi fra politikernes side sikre, at vi ikke skaber en skæv konkurrence mellem landdistrikter og storbyer.

Der er lang vej igen, og jeg kan ikke her redegøre for alle de nødvendige tiltag. Derfor vælger jeg én af mine favoritter. Det er modigt, langsigtet og bydende nødvendigt. Heldigvis er de indledende forsøg allerede igang. Statslige, videregående uddannelser skal over en årrække flyttes ud fra de større byer. Vi vil bakke op om de vækstpotentialer, som allerede findes fordelt ud i hele landet. Vi vil skabe gode faglige fællesskaber, så vi også i fremtiden kan præstere forskning og innovation i verdensklasse.

Et eksempel: Odense udmærker sig ved robotteknologi. Det er derfor oplagt at samle relevante ingeniøruddannelser i Odense og omegnskommunerne. Det vil skabe et stærkt fagligt fællesskab, som kan konkurrere på verdensplan. Det vil give et godt miljø for at starte nye virksomheder. Det vil tiltrække arbejdskraft og sikre langsigtet vækst på hele Fyn. Vi vil skabe et tæt samarbejde mellem

universiteter og erhvervsuddannelser.

Regeringen har foreslået at satse på erhvervsuddannelserne decentralt. Det er ikke godt nok. KD vil ikke acceptere en opdeling af akademikere i byerne og erhvervsuddannede på landet. Vi har lige meget brug for begge dele. En god uddannelse afhænger ikke af antal år på skolebænken, men af, hvad man bruger den til. KD vil sikre, at akademiske uddannelser, erhvervsuddannelser, virksomheder og kommuner spiller sammen for at sikre, at Danmark er førende i verden, når det gælder vækst og innovation.

At skabe klynger af uddannelse, virksomheder og jobs vil gøre landsbyer og mindre kommuner mere attraktive. Det vil skabe vækstmuligheder i hele landet. Er der først uddannelser, kommer de unge. De unge slår sig ned og får børn, det skaber behov for skoler og institutioner og kan forhindre skolelukninger. Det skaber vækst og arbejdspladser, når forældrene skal i arbejde. Det skaber behov for infrastruktur og sammenhæng med resten af landet. Det skaber liv i landsbyerne og mindsker osende bilkøer på motorvejene. Ikke mindst giver det alle danskere et reelt frit valg til at bo, arbejde og leve på lige netop den plet af vores skønne land, som er deres favorit.

KD vil decentralisere og skabe balance samtidig: netop ved at samle relevante uddannelser, virksomheder og gode idéer i et tæt samarbejde. Forskellige dele af Danmark får lov til virkelig at brillere i netop de vækstområder, som de er særligt gode til!

Alle vinder, når Danmark er i balance – mellem land og by, mellem vækst og bæredygtighed.

Miljø og klimaFra politisk side er det foreslået, at man i 2030 skal have reduceret Danmarks samlede CO₂-udslip med 70 procent. Selv Dansk Folkeparti er blevet klimatosser og har erkendt, at man nok hellere må melde sig på 70 procents-banen. Det er det eneste moderne svar. Desværre er det også gratis at mene – og dyrt at handle. Efter mere end 100 dage i regering melder hverdagen sig, og det bliver spændende at se, hvordan de enkelte politiske partier har tænkt sig at nå det ambitiøse mål – for det er et meget ambitiøst mål. Målet kan sammenlignes med den udmelding, som daværende præsident Kennedy kom med i maj 1961, da han erklærede, at USA inden udgangen af det forestående årti ville bringe et menneske til månen og sikkert tilbage til Jorden igen.

I 1960'erne nåede vi målet, men det kostede mange penge, og det medførte en stor og ambitiøs forsknings- og udviklingsindsats i USA. Målet om grøn omstilling kan også nås i 2020'erne, men det kræver reel handling fra de partier, som sidder med magten de næste fire år. Der er ikke noget, jeg hellere ville end at sidde til finanslovsforhandlinger lige nu. Det blev ikke denne gang. Derfor er det også KD's ansvar at minde de valgte politikere om deres løfter, så de ikke har trukket stemmer fra os på tomme løfter, de ikke har modet til at indfri.

Trods store miljøudfordringer har den teknisk-videnskabelige forskning på universiteterne været underlagt større og større nedskæringer i de senere år. Der skal bevilges langt flere midler til energiteknologisk forskning inden for alternative brændstoffer, vedvarende energi – for eksempel lagring af den vedvarende energi, så den kan bruges, når der ikke er vind og sol.

I modsætning til rumforskningsprogrammerne fra 1960'erne, så kræver reduktionen af drivhusgasser også personligt ansvar i vores helt almindelige hverdag. Vi skal spise grønnere. Vi skal genbruge mere. Vi skal være villige til at betale ekstra for vores rejser.

Det KAN lade sig gøre. Det bliver min generations største politiske kamp. Det bliver kampen, som 2020'erne skal huskes for. Vi kan ikke vælge kampen fra – men vi kan vælge, om vi vinder eller taber. Det kræver en fælles indsats. Virksomhederne står på spring. Mange af os har forstået alvoren. Vi har travlt, men vi SKAL lykkes. Ellers vil fremtidige generationer aldrig tilgive vores svigt.

Det kan derfor virke meget paradoksalt, at man i de kommende år bruger mere end 20 milliarder kroner på at istandsætte Thyra-feltet i Nordsøen, så det fremover kan producere både olie og gas til det danske samfund. Det indikerer, at Folketingets partier ser de fossile brændsler som en af hovedhjørnestenene i dansk energiforsyning mange år frem.

Vi skal i stedet investere massivt i vedvarende energi – og gerne en blanding af flere forskellige former. Der skal samtidig forskes i ny vedvarende energi. Alle muligheder skal undersøges – også kernekraften. Jo mere vi ved, jo bedre kan vi lykkes med Paris-aftalens mål.

Ambitioner er der nok af. Det er godt. Vi skal i kampens hede sikre, at

løsningerne følger med. Det gælder for eksempel elnettet, som skal forbedres.

Vedvarende energi skal bruges til produktion af CO₂-neutrale brændstoffer, de såkaldte elektrofuels. Det vil blive afgørende for vores transportsektor, at vi i Danmark bliver førende på elektrofuels, sådan at vi kan forsyne både vores eget marked og markeder i hele verden, når den grønne omstilling bliver global. Efterspørgsmål på svar er høj – hvis Danmark er de første med et realistisk svar, kan det blive vores næste store væksteventyr.

Alternative CO₂-neutrale brændstoffer vil rent faktisk kunne anvendes i dieselmotorer, men netop den motortype har allerede fået dødsstødet midt i kampens hede. En dieselmotor kan forbrænde mange andre brændstoffer end diesellole. Motorens navn skyldes, at dens opfinder hed Rudolf Diesel, og har intet med drivstoffet at gøre. Jeg nævner det som eksempel for at vise med al tydelighed, at det er vigtigt, at vi tænker os grundigt om! Vi skylder os selv og vores børn nogle løsninger, som er bæredygtige. Nogle løsninger, som er finansierede. Og nogle løsninger, som er realistiske. Jeg frygter, at den alvorlige krise, vi står i, drukner i ellers fine symbolpolitiske afgifter på plastik og pant. Situationen er ganske enkelt for alvorlig til, at næstbedste og halve løsninger må komme på bordet i en iver for at virke handlekraftige i den første finanslov!

KD vil stå vagt om, at de grønne ambitioner også bliver til grønne planer og grønne budgetter!

Til slut KD er på vej frem. Medlemstallet stiger, tilslutningen stiger, og ved hvert valg bliver vi flere og flere. Det gør vi, fordi vores politik er solid. Den er relevant, og den er testet på virkeligheden.

Vi står stærkere, end vi længe har gjort. Vi er stiftet med fokus på balance. Balance mellem arbejde og fritid, mellem land og by, mellem mennesker og natur og balancen i os selv som mennesker.

Vi gik til valg på det også i 2017 og gik frem i 2017. Vi gik til valg på det i 2019 og gik frem i 2019. Vi går til valg på balancen igen i 2021, og hvis vi står sammen som parti, går vi frem igen i 2021.

Når Mette Frederiksen så er klar til et nyt job, er KD klar igen. Står vi sammen om familie, frihed og fællesskab, samler de nødvendige underskrifter, så er vi

også klar igen ved næste valg.

Jeg er ikke i tvivl om, at KD styrer mod Folketinget – for vi gør det SAMMEN. Vi blev stiftet som folkebevægelse i fællesskab. Vi bliver flere som folkebevægelse i fællesskab. Vi bliver valgt som folkebevægelse i fællesskab.

TAK.

Kilde

kd.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Kristendemokraterne, Politisk tale

Relateret

25. oktober 2003

14. oktober 2017

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/isabella-arendts-tale-ved-kristendemokraternes-landsmoede>